

САДРЖАЈ:

УВОД	3
ЕПОХЕ И ПРАВЦИ У КЊИЖЕВНОСТИ	4
Антика	4
Средњи вијек	6
Хуманизам и ренесанса	7
Барок	8
Класицизам	9
Романтизам	11
Реализам	12
Модерна	14
3. ЛИТЕРАТУРА	18

УВОД

У овом семинарском раду ћу да изложим главне карактеристике и појмове које се односе на тему Епоха и праваца у књижевности, као и тумачења који су многи књижевници изложили у својим дјелима о поменутој теми. Самим тим рад представља утилитарну садржину многих књижевника и теоретичара књижевности, који су нам на најбољи начин показали срж тематике епоха и праваца у књижевности. Да бисмо то најбоље разумјели, рад ћу започети са епохом Антике.

2. ЕПОХЕ И ПРАВЦИ У КЊИЖЕВНОСТИ

Антика

Ова најстарија записана и позната европска књижевност почиње код Хелена тада још издељених на племена вероватно у преломно време преласка из тзв. хомерског доба у архајско доба, наставља се и траје све до прорасти Атине, а утичући на римску књижевност и касније на све европске књижевности па непосредно и на нашу, делује до дана данашњег. У архајско доба настаје полис у вишевековном привредном, технолошком и културном успону, територијалном проширењу и јачању робовласничког уређења, које ће остати основна карактеристика и главни облик друштвених односа и уређења у антици. Раније је хеленска књижевност сматрана потпуно изворном, без икаквих страних утицаја, сада је све јасније да поред основног индоевропског, хеленског наслеђа на ову културу, па и књижевност, несумњиво утичу разни други импулси, од медитеранских до наслеђа култура старог истока.

На челу и у много чему издвојено стоје хомерски епови Илијада и Одисеја, вероватно настали у 8. веку п.н.е. а уз то иду хомерске химне и киклички епови. Код периодизације хеленске књижевности нема у науци јединствене шеме, већ се неопходне поделе врше или ејдографски, тј. према књижевним врстама и радовима, или хронолошки, или по културним центрима, или по дијалектима и језичким карактеристикама. Ови критерији се, наравно, могу и комбиновати, па се тако доста адекватно може говорити о архајској фази грчке књижевности, од Хомера до краја 6. века п.н.е., када се књижевност развија одвојено по племенима и дијалектима. Књижевност која се пише на разним дијалектима одговарају и одређене форме, тако да и касније многи облици и стихови остају трајно везани а дијалект у ком су настали. Пише се на јонском наречју (еп, јамб, елелије, научна проза, пре свега филозофија и историја, и новела). На еолском језику се ствара поезија, тзв. песма са Лезба, на дорском хорска лирика и, нешто касније, сицилска комедија, флијака и лакрдија.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com